

یادداشت میهمان؛

نتایج راهبردی نبرد «شمشیر قدس»

یادداشت #۴۷؛ از لحاظ راهبردی اسرائیل این قابلیت را نداشت که منشاء تهدید شهروندان را از بین ببرد و از لحاظ تاکتیکی نیز راکت‌های مقاومت طبق وعده سر ساعت شلیک می‌شدند اما نیروی زمینی، هوایی و دریایی و به طور کلی ارتش اسرائیل نتوانست سکوهای آنان را در جغرافیای بسیار کوچک منهدم سازد.

سایت خبری پرسون - نبرد ۱۱ روزه میان گروه‌های مقاومت فلسطینی در نوار غزه و رژیم صهیونیستی با میانجیگری مصر به پایان رسید.

در خصوص نتایج راهبردی این نبرد ذکر چند نکته ضروری است.

۱) احساس کامیابی در طرف فلسطینی و احساس شکست در بین صهیونیست‌ها موج می‌زند. در جای جای جغرافیای فلسطین و حتی خارج از آن، شهروندان این کشور در حال برگزاری جشن و پایکوبی هستند لکن حتی یک مورد از اعلان پیروزی در بین رسانه‌ها و شخصیت‌های برجسته اسرائیلی دیده نمی‌شود که خود نمایانگر برنده این نبرد سنگین است.

در نتیجه باید گفت نتیجه اساسی این نبرد تغییر ذهنیت‌ها در میان شهروندان دو سوی مرزها بود.

۲) تخریب مناطق مسکونی نوار غزه در این نبرد به سان گذشته به وفور دیده شد و حجم تخریب‌ها به شدت بالا بود ولی در سابق تنها شهروندان این باریکه هزینه می‌دادند اما این بار نوعی توازن در تلفات و خسارات وجود داشت که نشان از تغییر معادلات و قواعد حاکم بر منازعه میان فلسطینیان و اسرائیل است.

۳) اعتماد و اطمینان شهروندان اسرائیلی به ارتش این کشور و توان بازدارندگی آن به شدت کاهش یافت زیرا اولاً نتوانست با حمله هوایی راکت پراکنی از نوار غزه را متوقف کند و توان نبرد زمینی و ورود به غزه را نیز نداشت و دوماً صدها راکت حماس و سایر گروه‌های مقاومت از سد گنبد آهنین گذشتند.

البته نمی‌شود منکر توانایی‌های سیستم گنبد آهنین شد ولی از ۴ هزار راکت ارزان قیمت شلیک شده طی این نبرد، در بهترین حالت ۸۰ درصد آن رهگیری شد؛ یعنی حدود ۸۰۰ راکت به شهرهای فلسطین اشغالی اصابت کردند و حجم خسارات و تلفات طرف یهودی بسیار بالا بود.

۴) کیفیت و کمین راکت‌های مقاومت در «سیف القدس» تفاوت اساسی با نبردهای قبلی داشت.

سرعت، مسافت و بُرد، حجم آتش، دقت و قدرت تخریب راکت‌های حماس و جهاد بسیار بهبود یافته بود تا جایی که تمام شهرهای مهم اسرائیل هدف آتشباری فلسطینیان قرار گرفت و برای اولین بار از راکت‌هایی با برد ۲۵۰ کیلومتر و سر جنگی ۴۰۰ کیلوگرمی استفاده شد.

۵) ورود پهپادهای مسلح و شناسایی از دیگر تحولات راهبردی نبرد شمشیر قدس بود. نکته مهم اینجاست که هواگردهای شناسایی کوچک فلسطینی می‌توانستند به راحتی از سیستم‌های پدافندی عبور کرده و اطلاعات لازم را آنلاین در اختیار اتاق عملیات قرار دهند.

این تحول نمایانگر قدرت تکنولوژیکی، جنگ الکترونیک و قابلیت رادارگریزی پهپادهای محور مقاومت بوده که در جغرافیای غزه نمود یافته و بر تکنولوژی پیشرفته غربی تا حد زیادی غلبه نموده است.

۶) برای اولین بار اپلیکیشن‌های اجتماعی قدرت خود را برای انعکاس جنایات صهیونیست‌ها به نمایش گذاشتند و اگر چه نتانیاها با بمباران دفاتر شبکه‌های آسوشیتدپرس و الجزیره سعی در بایکوت رسانه‌ای کنشگران فلسطینی را داشت، اما فضای مجازی موجب ایجاد فشار بی‌سابقه افکار عمومی جهان برای توقف تجاوز به غزه شد.

۷) برای اولین بار این مقاومت فلسطینی بود که ابتدا دست به حمله زد و ابتکار عمل را به دست گرفت، در صورتی که در نبردهای گذشته اسرائیل ابتدا حمله را آغاز می‌نمود و همین امر حاکی از اعتماد به نفس و افزایش چشمگیر قدرت نظامی حماس دارد.

۸) قیام مردم عرب اسرائیلی یعنی همان فلسطینیان ساکن در اراضی ۱۹۴۸، از دیگر نکات بارز ۱۱ روز بحران اخیر به شمار می‌رود چون در طول تاریخ ۷۳ ساله اشغال فلسطین، هیچگاه چنین رویدادی مشاهده نشده و آنان سیطره و برتری اسرائیل را پذیرفته بودند.

اما به نظر می‌رسد دستاوردهای استراتژی مقاومت چنان اعتماد به نفسی در فلسطینیان ایجاد کرده که حتی شهروندان عرب اسرائیل نیز اعتراضات خود را علنی کرده و به خیابان‌ها آمدند.

در نهایت باید گفت اسرائیل هم در تاکتیک و هم در استراتژی مقهور مقاومت فلسطین شد. از لحاظ راهبردی اسرائیل این قابلیت را نداشت که منشاء تهدید شهروندانش را از بین ببرد و از لحاظ تاکتیکی نیز راکت‌های مقاومت طبق وعده سر ساعت شلیک می‌شدند اما نیروی زمینی، هوایی و دریایی و به طور کلی ارتش اسرائیل نتوانست سکوه‌ای آنان را در جغرافیایی بسیار کوچک منهدم سازد.

علیرضا تقوی‌نیا - کارشناس مسایل غرب آسیا